
A zászlóháború megnyeréséhez egyetlen esélyünk az összmagyar szolidaritás

2013. 2. 13.

Kelemen Hunor nyilatkozatát, miszerint Ponta „mindig nyitott volt korrekt irántunk, képes együtt érezni velünk”, lehet úgy értelmezni, hogy a többes számmal az erdélyi magyarságra gondol, ez esetben a közösséget semmibe veszi - mutat rá Toró T. Tibor, az Erdélyi Magyar Néppárt Elnöke. Szerdai nyilatkozatában Toró azt is felveti: Kelemen a „mi” alatt talán magát az RMDSZ-t érti. A dokumentum alább olvasható.

A zászlóháború megnyeréséhez egyetlen esélyünk az összmagyar szolidaritás

Kelemen Hunor RMDSZ-elnök [a minap egy interjúban](#) azt találta mondani, hogy Victor Ponta szocialista miniszterelnök „mindig nyitott volt a javaslatainkra és problémáinkra, (...) Ponta nagyon korrekt, nyílt volt velünk, fogékony irántunk, és (...) bebizonyította, hogy képes együtt érezni velünk, és felelősen készíti elő a döntéseket”.

Victor Ponta és Kelemen Hunor. „Nyitott, korrekt viszony, fogékonyság, együttérzés”

Az RMDSZ elnökének elismerő szavai azt követően hangzottak el, hogy a Victor Ponta vezette kormány nemzeti szimbólumai használatának betiltásával újabb támadást indított az erdélyi

székely-magyar közösség ellen. Kelemen kijelentése kétféleképpen értelmezhető, és mindkét változat jelzésértékű annak vonatkozásában, hogy miként viszonyul az „érdekvédelmi szövetség” az általa képviselt szavazópolgárok egyre fogyatkozó köréhez.

Ha a „mi” alatt az elnök úr az erdélyi magyar közösség egészére gondol, akkor a fenti nyilatkozat a magyarság nyílt és tudatos semmibe vételével egyenértékű. Amennyiben Kelemen Hunor képes figyelmen kívül hagyni mindazt, amit a tavaly nyáron hatalomra került erők néhány hónap alatt elkövettek az erdélyi magyarság ellen (gondoljunk csak a MOGYE magyar kara körüli botrányra), akkor jogosan kérdőjelezhető meg alkalmassága arra, hogy ésszerű következtetéseket vonjon le a történetek alapján.

Ha viszont a „mi” alatt önmagát és RMDSZ-es kollégáit érti, akkor a nyilatkozat abszurdumba fordul. Az RMDSZ elnöke szemlátomást elfelejti, hogy Victor Ponta vezetésével a jelenlegi kormánypártok éppen egy magyarellenes ügyet – a már említett MOGYE magyar karának létjogosultságát – meglovagolva buktattak kormányt 2012 tavaszán és távolították el a magyar tisztségviselőket több állami intézmény éléről. A helyzet abszurdumát csak fokozza, hogy az RMDSZ két csúcsvezetője ugyanezekkel az erőkkel írt alá titkos együttműködési megállapodást tavaly ősszel, amit aztán a kormánypártok könnyedén felrúgtak, és amire az RMDSZ vezérkara igyekszik fátylat borítani.

Aki mindezek, ráadásul a saját és az általa képviselni vélt közösség nemzeti identitásának kétségbe vonása után is képes a következetesen magyarellenes kormánypártok kegyeit keresni, az mindenféle szempontból alkalmatlan a felelős magyar közképviselési feladatra. Egyre világosabb, hogy az RMDSZ felső vezetésébe hosszú ideje beragadt szűk csoport a magyar közérdek helyett már csak önös érdekeit próbálja védeni – egyre elkeseredettebben és egyre nevétségesebben. Másképp nem magyarázható ez a magatartás: nem létezik olyan normális erdélyi magyar, aki jó néven venné, hogy képviselői ahhoz a román hatalomhoz dörgölőznek, amely tagadja Székelyföld és a székely-magyarság pusztát létét.

Beszédes, hogy miután a székelyzászló-háború kirobbant és a magyar diplomácia dicséretesen emelte fel szavát a bennünket ért szellemi agresszió ellen, az RMDSZ meghatározó politikusai – Kelemen Hunor, Borbély László, Frunda György, Tánczos Barna, Korodi Attila és mások – köszönet helyett a román közvélemény előtt irritáltan utasították a kinyújtott kezét, és kétségbe vonták minden olyan kezdeményezés létjogosultságát, ami nem az RMDSZ-en belülről ered. Fontosabb volt a „betartás” az Orbán-kormánynak – annak szocialista ellenzékével kötött együttműködési megállapodás szellemében – és „a belügyeinkbe való beavatkozás” ismételt számonkérése, mint az összmagyar szolidaritás.

Pedig ilyen helyzetben ez a minél szélesebb bázisú Kárpát-medencei magyar szolidaritás lehet az egyetlen eredményes ellenszer. Érezte ezt az erdélyi magyar politikai és civil szervezetek, illetve az anyaországi önkormányzatok többsége is. Külön köszönetet érdemel Berényi József és az által vezetett felvidéki Magyar Közösség Pártja. Az RMDSZ vezetőivel ellentétben ők megértették a székelyföldi zászlóháború igazi tétjét.

Emlékeztetjük a parlamenti képviselőket, hogy március 10-én, Marosvásárhelyen a Székely Nemzeti Tanács kezdeményezésére az erdélyi magyar politikai pártok autonómiatüntetést szervezzenek. Jó alkalom lehet ez arra, hogy az RMDSZ is végre csatlakozzon az autonómia-pártiak táborához. Mert az autonómiatörekvések sikerre viteléhez mindenkire szükség van.

Az Erdélyi Magyar Néppárt elnöksége nevében

Toró T. Tibor
elnök

